

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Неханченка Володимира Семеновича щодо офіційного тлумачення положень статті 440¹ Цивільного кодексу Української РСР

м. К и ї в
24 травня 2001 року
№ 28-у/2001

Справа № 2-22/2001

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Скоморохи Віктора Єгоровича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича,
Селівона Миколи Федосовича,
Тимченка Івана Артемовича,
Тихого Володимира Павловича – суддя-доповідач,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Яценка Станіслава Сергійовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Неханченка Володимира Семеновича щодо офіційного тлумачення положень статті 440¹ Цивільного кодексу Української РСР (далі – ЦК УРСР).

Заслухавши суддю-доповідача Тихого В.П. та вивчивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. Суб'єкт права на конституційне звернення – громадянин Неханченко Володимир Семенович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо необхідності офіційного тлумачення положень статті 440¹ ЦК УРСР. Своє звернення автор обґрунтовує тим, що неоднозначне застосування положень зазначеної статті Орджонікідзевським районним судом м. Запоріжжя та Запорізьким обласним судом призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних подань та звернень своєю Ухвалою від 4 травня 2001 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України “Про Конституційний Суд України”.

3. 22 жовтня 1998 року Орджонікідзевський районний суд м. Запоріжжя за позовом Неханченка В.С. до прокуратури Запорізької області та Запорізького міського управління УМВС України в Запорізькій області про відшкодування моральної і матеріальної шкоди на підставі статті 440¹ ЦК УРСР стягнув із прокуратури Запорізької області 2 тисячі гривень за моральну шкоду, а в задоволенні позовних вимог у частині стягнення моральної і матеріальної шкоди з Запорізького міського управління УМВС України в Запорізькій області відмовив.

22 квітня 1999 року судова колегія в цивільних справах Запорізького обласного суду скасувала зазначене рішення, а справу направила на новий розгляд до того ж суду в іншому складі суддів.

У листі-відповіді Голови Верховного Суду України від 24 грудня 1999 року на повторну скаргу Неханченка В.С. зазначається, що судова колегія в цивільних справах Запорізького обласного суду ухвалою від 22 квітня 1999 року обґрунтовано скасувала рішення Орджонікідзевського районного суду м. Запоріжжя, який під час розгляду спору допустив суттєве порушення норм матеріального та процесуального права.

Розгляд справи за позовом Неханченка В.С. до прокуратури Запорізької області і Запорізького міського управління УМВС України в Запорізькій області про відшкодування моральної і матеріальної шкоди в суді першої інстанції неодноразово відкладався з різних причин, і до цього часу спір ще не вирішено.

4. Відповідно до пункту 4 частини другої статті 42 Закону України “Про Конституційний Суд України” у конституційному зверненні повинно зазначатися обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України.

Згідно зі статтею 94 Закону України “Про Конституційний Суд України” підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

З матеріалів справи вбачається, що в конституційному зверненні відсутнє правове обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень статті 440¹ ЦК УРСР, тому підстав для відкриття конституційного провадження немає. Громадянин Неханченко В.С. фактично оскаржує ухвалу судової колегії в цивільних справах Запорізького обласного суду (від 22 квітня 1999 року) за його позовом до прокуратури Запорізької області і Запорізького міського управління УМВС України в Запорізькій області про відшкодування моральної та матеріальної шкоди. Але перевірка правильності оцінки судами обставин конкретної справи, законності прийнятого щодо неї рішення не належить до компетенції Конституційного Суду України.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Неханченка Володимира Семеновича щодо офіційного тлумачення положень статті 440¹ Цивільного кодексу Української РСР на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” –

невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України “Про Конституційний Суд України” .

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ